

Sortsforsøg med Erigeron 1969-71

Trials with varieties of Erigeron 1969-71

Grethe Clausen

Resumé

Sortsafprøvning af *Erigeron* gennemførtes af Fællesudvalget for Prøvedyrkning og Bedømmelse af Prydplanter i 1944-46 og 1956-57 med offentliggørelse af resultaterne i Årbog for Gartneri henholdsvis 1947 og 1957. Disse afprøvninger blev fulgt op af sortsforsøg i Virum og Spangsbjerg 1969-71 med ialt 20 sorter.

Anerkendt blev: 'Adria' S 71, 'Foerstes Liebling' S 71, 'Rosa Triumph' S 71, 'Strahlenmeer' S 71 og 'Wuppertal' S 71.

Indledning

Erigeron L. (Compositae). Bakkestjerne. Minder meget om *Aster*, men adskiller sig klart fra disse ved følgende egenskaber: de smalle kurvsvøbblade, der sidder i 1 sjældnere 2 rækker og er 1 mm brede mod *Asters* 1-6 mm samt et større antal randblomster i 2 oftere mange kranse (100 ialt mod 70 hos *Asters*) (*Hensen* 1966). Endvidere sidder fnokkens hår, der er tynde og skøre, overvejende i en enkelt eller højst i 2 rækker. Hos *Asters* er der 2-3 rækker. Bemærkes må også, at randblomsterne oftest er frugtbar ligesom de altid gule skiveblomster.

Både grundblade og stængelblade er helrandede, linie-lancetformede, ofte kirtelhårede. Kurvsvøbene sidder både hos *Erigeron* og *Aster* taglagt. *Erigeron* er urteagtige, een- eller flerårige. Af de 150-200 arter – der nævnes op til 250 – kommer halvdelen fra Nordamerika og resten fra Central- og Sydamerika, Australien, Øst- og Vestasien samt Europa. Forekommer på magre lokaliteter eller i bjergegne.

Navnet *Erigeron* er afledt af græsk *êri* = tidlig og *géron* = olding jfr. *Parey* II (1960) og det er udmærket overensstemmende med *Bailey* (1969): *Erig-eron* = græsk for »old man in spring«.

Lange (1959) forklarer, at der (for *E.acre* = oldingurt) hentydes til fnokken, der fremtræder straks efter afblomstringen, så blomsten altså er »gammel« allerede tidligt på sommeren.

Formering

Formeres bedst om foråret enten ved stiklinger med hæl eller ved deling. Ved deling efter afblomstring må planten ikke nedskæres til grunden, da den i så fald dør ved udplantningen. Det er sikrest, hvis man vil omplante efter afblomstringen, at nedklippe planten og så vente med omplantningen til bundskuddene er godt fremme.

Anvendelse

Erigeron er fremragende haveplanter, idet de fleste sorter overvintrer godt og uden beskyttelse, tilvæksten er stor, højden tiltalende, blomstringen umådelig rig, remonteringen god og de rene, klare farver gør dem lette at placere mellem andre blomstrende planter og overhovedet alle steder, blot der er fuld sol. Men som det danske navn, Bakkestjerne, antyder, er planten særlig egnet til let jord; på en sådan jord står *Erigeron* stiv og opret uden at behøve opbinding, hvorimod planterne på stiv jord vokser dårligere og er tilbøjelige til at vælte.

De fleste sorter afgiver et både kønt og meget holdbart afskæringsmateriale. Afskarne *Erigeron* er en almindelig handelsvare.

Arter og sorter

I fortegnelsen over tidligere prøvedyrkninger og sortsforsøg vil navne som »Mesagrande Grandi-

florus«, »Mesagrande Speciosus« samt variationer af disse såsom »Mesagrande Speciosus Grandiflorus« eller andre konstellationer og stavemåder forekomme og lede tanken hen på sorter af arten *E. speciosus* (Lindl.) DC. Forholdene er dog noget spegede, hvilket fremgår både af Hylander (1960), der nævner *E. speciosus* DC. var. *macranthus* (Nutt.) Cronq. (*macranthus* Nutt., *grandiflorus* Nutt.- non Hook) og Hensen (1965) der skriver: »Størstedelen af havesorterne tilhører *E. speciosus* i henhold til Cronquist (1947), men nogle må være hybrider mellem denne og en anden, *E. aurantiacus* (?). Navnene 'Mesa (grande) Grandiflorus', 'Mesagrande Speciosus' og 'Mesagrande Speciosus Grandiflorus' er synonyme for samme sort. Det ældste navn er 'Mesagrande'. Denne sort kaldes også *E. macranthus* (i kultur), men man skal imidlertid skelne mellem *E. speciosus* var. *macranthus*, som er en botanisk varietet, og 'Mesagrande' som er en klon.«

Hylander har også *E. × hybridus* Bergm. (»*speciosus* hybr.«, »*grandiflorus* hybr.«). Men – for at skære knuden over – er det lettest og mest praktisk herefter at henregne alle *Erigeron*-haveformer til *E. × hybridus*, hvilket *Den Internationale Staude Union* (1971) også gør. Da det trods alt har botaniskhistorisk interesse at kende det formodede tilhørsforhold er – hvor oplysninger findes – disse anført under beskrivelsen af de enkelte sorter.

Tidligere undersøgelser

*Erigeron*sorter er blevet afprøvet af Fællesudvalget for Prøvedyrkning og Bedømmelse af Prydplanter (FBP) i 1944-46, hvor der af 21 sorter blev anerkendt 3 med FBP ××× og 2 med FBP ××. I næste afprøvning deltog 22 sorter, hvoraf 3 fik FBP ××× og 4 FBP ××. Disse sorter findes anført under sortsbeskrivelserne senere i denne beretning.

Forsøgets udførelse

I 1957 og 1968 indsamledes ved Væksthusforsøgene ifølge gældende turnusplan atter *Erigeron*sorter ialt 20. 8, der var bestilt i England, kunne ikke leveres. I 1969 plantedes 10 planter af hver sort, planteafstand 50 × 70 cm, ved Virum og Spangsbjerg, hvor de er målt og beskrevet alle årene. De er bedømt 2 gange i Virum nemlig i 1970 og 1971 og i Spangsbjerg i 1970, begge steder af indkaldte dommere og stationernes personale. Der er givet karakterer 0-10, hvor 10 er, bedst for egenskaberne: vækst, blomsterrigdom, blomst, stilk, løv og sundhed. Gennemsnitskaraktererne vil findes anført under beskrivelsen af de enkelte sorter.

Det skal bemærkes, at planterne ikke støttes ved nogen form for opbinding, da evnen til at stå oprejst da bedre kan bedømmes, og der foretages heller ingen sygdomsbekæmpelse. Vedr. *visnesyge* kan henvises til afsnittet herom i beretning om Sortsforsøg med *Asters* (Clausen 1972). Kun vanding og gødningstilførsel efter behov. Planterne klippes moderat tilbage efter blomstringen af hensyn til evt. remontering, der normalt finder sted fra midten af august og hele september.

De anerkendte sorter:

'Adria' S 71*).

Tiltrukket af Götz 1964.

(*E. × hybrida* 'Adria' – det formodes (Magnus B. Nilsson), at 'Adria' er en *E. glabellus* Nutt. – hybrid $\times \times$ i Tyskland 1959.

'Adria' er den tidligste af sorterne i forsøget, den blomstrer fra 20/6–1/8 og efter tilbageskæring re-montering sidst i august. Planterne bliver 65-80 cm høje og 55 cm brede med alle stængler i samme højde og en forbavsende samtidighed i blomstringen, der virker overvældende, da denne er meget stor og blomsterfarven strålende violet, RHS 86 C. 4-5 blomster pr. stængel, størrelsen 5 cm i diam. med 1/2 cm gul skive. Randkronerne i mange kredse let udadbøjede. Blankt, mørkgrønt løv, 8 cm langt, 2,5 cm bredt, sundt helt til grunden. Bedste blandt de halvfyldte sorter:

Virum: 8,8 point. Spangsbjerg: 9,0 point.

'Foersters Liebling' S 71

Tiltrukket af Walther/Benary 1951.

$\times \times$ i Holland 1965 og i Tyskland 1959. Sorten var med i Fællesudvalget for Prøvedyrkning og Bedømmelse af Prydplanters afprøvning 1956 og 1957, men blev ikke anerkendt. Den fik 10 point for farven men kun 5 for »helhed«.

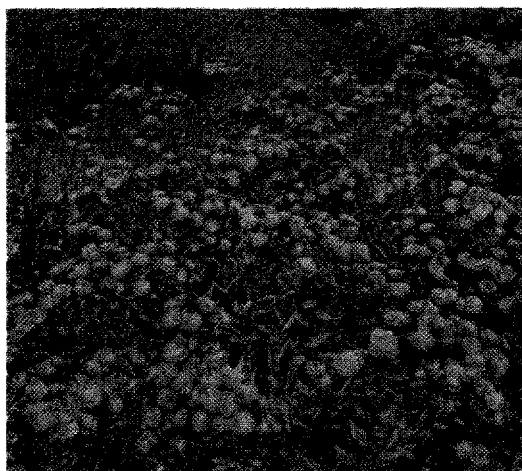
I forsøget kun plantet i Virum. Ret spinkel, 35-40 cm høj, ret sund og hårdfør med små, mørkgrønne blade, $4 \times 1,5$ cm. Stænglerne bærer 4-7 blomster, der er 3,6 cm brede og halvfyldte med 1 cm skive. Farven efter RHS 72 B = mørk rødpurpur. Trods sortens spinkelhed ikke til at overse p.g.a. den lysende, røde farve, alligevel skal man, fordi planterne er lidt tynde i det, plante flere pr. m^2 end ellers sædvanligt for *Erigeron*. Virum: 7,5 point.

'Rosa Triumph' S 71

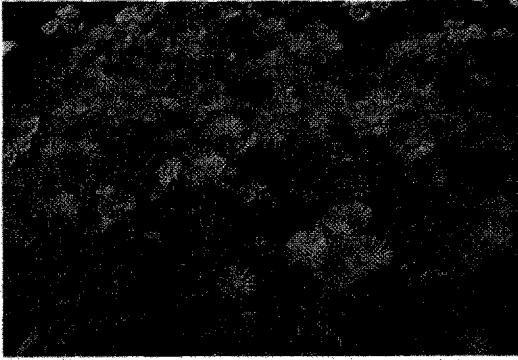
Tiltrukket af Walther/Benary 1953 jfr. I.S.U. Hensen siger Walther/Pötsche 1953. Anerkendt i Tyskland $\times \times$ 1959, i Holland 1965 $\times \times$

70 cm høj, 45 cm bred med 4-9 blomster pr. stængel hvoraf de 5-6 er udviklet samtidig, hvilket er et stort plus for fylden og afskæringsværdien. Blomsterne 4 cm, RHS 78 B, rødviolette (til den røde side), en farve der er lysende på lang afstand. Skiverne 1,5 cm og ret varm gule, RHS 7 A. Pænt, lyst løv, der ikke er 100% sundt, det kan være gult nederst ved jorden. Stænglerne ikke helt stive – ved stor blomsterfylde eller efter slagregn noget væltende.

Virum: 7,4 point. Spangsbjerg: 7,4 point.

*) S. 71 i Danmark svarer til højeste anerkendelse i andre lande.

'Strahlenmeer' S 71

Tiltrukket af Götz, Tyskland 1949 eller 50.

Fik i Danmark FBP $\times \times$ 1957, $\times \times$ i Tyskland 1959 og $\times \times$ i Holland 1965.

80-100 cm høj, 70 cm bred. Kan efter regn bøje de yderste stængler ud til siderne men midten står stadig opret, så opbinding kan undværes. Meget rigtblomstrende med 4-7-9 blomster pr. stængel, 4,5-5 cm i diam. og gule, 1 cm brede skiver. De 2 rækker randkroner er smalle, RHS 88 B, livlig violet, kurverne virker fine og lette. Sideblomsterne først nikkende siden oprette og indtil fuld udvikling, lidt blegere i farven. Løvet lysgrønt, 7-8 cm langt, 2-3,3 cm bredt. Nok den bedste Erigeron af denne type, smuk og holdbar også til snit. Blomstrer fra ca. 20/5-28/7 og remonterer fra ca. 15/8. *Virum*: 9,1 point. *Spangsbjerg*: 7,3 point.

'Wuppertal' S 71

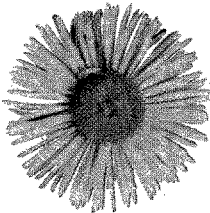
Tiltrukket af Arends 1932.

Anerkendt i Danmark med FBP $\times \times \times$ i 1942 og igen 1947 og 1957. $\times \times$ i Holland 1965.

80-85 cm høj, 80 cm bred med kraftige, stive stilke af gns. 4-9 blomster, 6 cm i diam., RHS 87 C, lys violet. Skiverne 1,5 cm, gule med lidt gulgrønt mod midten. Formen er regelmæssig med 2-3 rækker randkroner, bredere end hos 'Strahlenmeer' og 'Dunkleste Aller', det giver indtryk af fylde. Sideblomsterne bliver noget mindre end den først udsprungne blomst, men opnår fuld farve. En gammel, men stadig værdifuld sort med sundt, mellemgrønt, blankt løv, 7×2 cm, der er sundt helt til jordoverfladen. Blomstring fra ca. 28/6-30/7 med god remontering efter tilbage-skæring. Køn og holdbar til snit. *Virum*: 8,4 point. *Spangsbjerg*: 9,0 point.

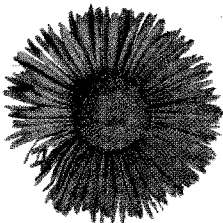
Øvrige sorter i forsøget

'Amity'. Tiltrukket af Bloom, Bressingham ca. 1965. Ikke fuldt hårdfør sort, der vælter let og derfor kræver opbinding. 70 cm høj med gns. 4-6 blomster pr. stængel og meget rigtblomstrende. Kurvene 4,5 cm i diam., RHS 77 C, mellempurpur d.v.s. hverken lyslilla eller pink - lidt vel bleg farve. Skivekronerne knap 2 cm, stærk gulorange. Den først udsprungne blomst sidder lidt lavere end sideblomsterne. Ret sunde blade, 6 cm lange, mellemgrønne. Blomstrer fra 16/6 20/7 og remonterer svagt i august. Både *Virum* og *Spangsbjerg* 6,1 point.

'Dignity'. Tiltrukket af Bloom, Bressingham. $\times \times$ i Tyskland 1964 og $\times \times$ i Holland 1965.

I *Virum* kun 2 gode planter af 10 i 1970 og alle døde i *Spangsbjerg* vinteren 1970-71. Vælter efter regn. 55 cm høj og 50 cm bred med gns. 6 blomster pr. stængel, 5,5 cm i diam., RHS 86 C, en helt traditionel, lys violet Erigeron-farve. Skiven helt flad, 1,5 cm, gulgrøn. Stort, lysgrønt løv, 11 cm langt, 2,3 cm bredt - også store stængelblade. Blomstrer fra 28/6-15/8 og remonterer. *Virum*: 6,3 point, *Spangsbjerg*: 7,7, men begge steder kun bedømt i 1970.

'Dunkleste Aller'. Tiltrukket af Karl Foerster 1932. ××× i Danmark, ××× i Tyskland 1964 og × i Holland 1965. Alligevel fandt man sorten 'Strahlenmeer' mere værdifuld, så denne blev anerkendt 1971 trods 'Dunkleste Aller's høje point.

Fuldt hårdfør, stivstillet men noget spinkel sort, 70 cm høj og 40 cm bred. Antal kurve pr. stængel 6. De enkelte kurves diameter 5-5,5 cm med 1,7 cm varmgul skive hvor en del af skivekronerne ofte er omdannet til randkroner. Farven: RHS 88 C, ret mørk violet. Knopperne er rødviolette, hvilket giver et smukt spil med de ældre blomster. Bladene mellemgrønne, blanke og sunde, 7 × 2,5 cm. *Virum*: 8,0, *Spangsbjerg*: 7,5 point.

'Festivity'. Tiltrukket af Bloom, Bressingham, 1954.

Visnesyg 1970, 1 plante overlevet i 1971 og alle døde i Spangsbjerg vinteren 1970-71 – altså hverken hårdfør eller sund.

Højden 50 cm, bredden 50 cm, 6-12 blomster pr. stængel, 5,5 cm i diam. Randkronerne finstrålede, spidse, RHS 81 D, lys purpurviolet. 2 cm bred, flad skive med grøn omkreds. Blomstrer fra ca. 1/6-30/7, remonterer svagt fra 15/8.

1 bedømmelse 1970 i *Virum*: 2,5 point og ligeså 1 bedømmelse i *Spangsbjerg* samme år: 6,9 point.

'Gratulant'. Tiltrækker: Walther/Benary 1954.

70 cm høj, 80 cm bred, lidt senere i udspring end de øvrige – først fra ca. 1/7 til ca. 8/8 – senere remontering sidst i august og hele september. Stænglerne noget væltende med 3-4, 5,5 cm brede kurve, der har mange og krøllede randkroner og lidt synlig skive. Virker noget tung og klodset, lampeudseragtig, men farven er fin, RHS 86 C, livlig violet, og sorten er en udmærket rabatstaude til massevirkning. *Virum*: 4,6 point. *Spangsbjerg*: 6,8 point.

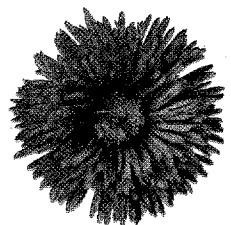
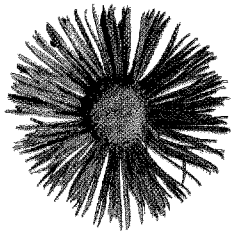
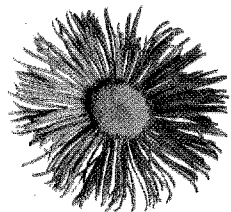
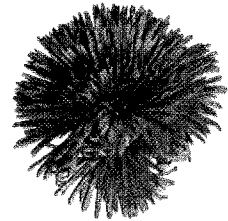
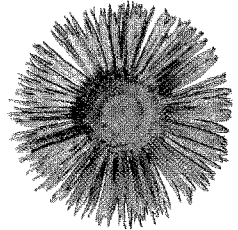
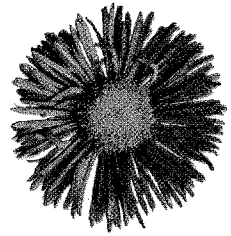
'Mesagrande'. ×× Danmark 1957 under navnet 'Mesagrande Grandiflorus'. × i Tyskland 1971. Indført af Purpus 1906.

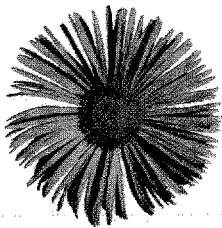
M.h.t. den noget udviklede nomenklatur for denne sort henvises til redegørelsen i denne beretning side 512.

80 cm høj, 60 cm bred med stiv, opret vækst og meget stort flor af 4,5 cm store kurve med 2 rækker randkroner, let krøllede, RHS 86 C-D, livlig violet og med 2 cm gul skive. Der er talt fra 8-15 blomster pr. stilk, hvoraf 5 er samtidige i udspring. Bladene er smalle, mørkegrønne, ustilkede. Ikke helt fri for visnesyge især ved grunden. *Virum*: 6,1 point. *Spangsbjerg*: 6,8 point.

'Mesagrande Speciosus'. Skulle efter Hensen (1965), være samme sort søm 'Mesagrande', men planterne til forsøget, leveret under navnet 'Mesagrande Speciosus' har afvejet på forskellig måde, og den sort, der i danske planteskoler udbydes som 'Mesagrande Speciosus', ser således ud: Højde og vækst som 'Mesagrande's men lidt mere finstrålet, RHS 88 C – altså lysere violet end foranstående, og lidt mindre og mere hvelvet skive. Bladene bredere og mørkere. Ikke anerkendt p.g.a. usikkerheden m.h. til sortsægthed. *Virum*: 8,3. *Spangsbjerg*: 7,9.

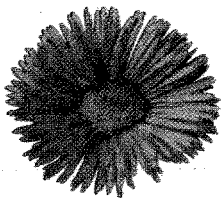
'Prosperity'. Tiltrukket af Bloom, Bressingham, 1954. ×× i Tyskland 1971. 40-50 cm høj, 50 cm bred. Fra 3-5 blomster pr. stængel, næsten helt fyldt (i overensstemmelse med Bloom's angivelse) og noget pjusket udseende, hurtigt falmende i randkronernes spidser. RHS 82 D, lys purpurviolet (Bloom siger mauve-blue, og det dækker helt godt). Skiven kun lidt synlig, 0,7 cm, mørk brungul. Små, mørke, spidse blade, 6 × 1 cm. Sorten er sund, farven god men alligevel er planterne uden ynde. *Virum*: 6,3 point. *Spangsbjerg*: 7,3 point.

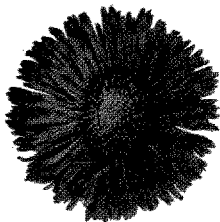
'**Quakeress**'. Tiltrukket af Petre 1908. $\times \times \times$ i Danmark 1947, men frataget anerkendelsen 1957. \times i Holland 1965.

Ligner af vækst og blomsterbygning 'Sommerneuschnee' men virker lidt mere fyldig muligvis p.g.a. farven, der er RHS 76 C = ganske sart rosalilla med en anelse mørkere knopper. Stænglerne mørk rødviolette, knopperne nikkende ligesom hos 'Sommerneuschnee'. Blomstrer fra 17/6-28/7 og remonterer efter tilbage-skæring midt i august. 70 cm høj med 5-7 kurve pr. stængel, 5 cm brede og med smalle randkroner i enkelt kreds. Næsten fuldt hårdfør, men er noget angrebet af visnesyge. *Virum*: 4,1 point. *Spangsbjerg*: 3,3 point.

'**Rote Schönheit**'. Tiltrukket af Pötschke/Walther 1956-57. Anerkendt med \times i Holland 1965 og $\times \times$ i Tyskland 1971.

60 cm høj, 50 cm bred med ca. 7 blomster pr. stængel. De er fyldt, RHS 74 C, rødpurpur, med lidt sammenklemt, varmgul skive. Vælter lidt for meget dels p.g.a. de tunge kurve, dels fordi så at sige alle skud er visnesyge, sådan som det er almindeligt for flere røde sorters vedkommende. Blomstrer fra ca. 17/6-30/7 med nogen remontering fra midten af august. *Virum*: 4,7 point. *Spangsbjerg*: 5,2 point.

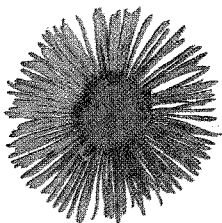

'**Schloss Hellenstein**'. Tiltrukket af Götz 1954.

Kun i *Virum*. 60 \times 45 cm med 5-15 blomster pr. stængel, 4 cm i diam. og med 1,2 cm orange skive. Farven er meget mørkere end hos 'Dunkleste Aller', RHS 83 B, stærk (mørk) violet, og da planterne er visnesyge og ikke vinterfaste (3 af 10 overlevet) er farven således dens eneste aktiv. *Virum*: 6,4 point.

'**Serenity**'. Tiltrukket af Bloom, Bressingham, 1954 og leveret sammesteds fra $\times \times$ i Holland 1965.

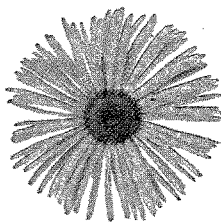
Stærkt væltende, 60-70 cm høj, 60 cm bred sort, der har 4-5 blomster pr. stængel. Kurvene 5,5 cm brede, helt enkelte op til 7 cm i diam. Skiverne gulgrønne, 1,5-2 cm, randkronerne RHS 84 A, 3-4 planter levende i *Virum* 1971 men svage og alle døde i Spangsbjerg vinteren 1970-71. Blomstrer fra 1/7-31/7 med svag remontering fra midten af august. *Virum*: 6,8 i 1970, samme år i *Spangsbjerg*: 8,1 point, men - den manglende vinterfasthed unddrager den anerkendelse.

'**Sommerneuschnee**'. Tiltrukket af Karl Foerster 1932, I.S.U. mener 1935.

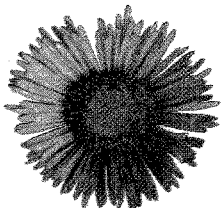
$\times \times \times$ i Danmark 1946 og 1957. Omtales sommetider som 'White Quakeress', og da den ligner 'Quakeress' så at sige i alle forhold undtagen blomsterfarven, kan begge navne have gyldighed.

Knopperne er rosa anløbne udvendig, men gråhvide som fuldt udviklede blomster. Randkronerne smalle og i enkelt række fra 1/7 og måneden ud, men remonterer i aug.-sept. Der er en del visnesyge stængler og blade, angrebet begynder fra neden. Se iøvrigt under 'Quakeress' *Virum*: 7,1 point. *Spangsbjerg*: 5,2 point.

'**Vanity**'. Tiltrukket af Bloom, Bressingham.

60-70 cm høj, 45 cm bred, med 5-8 enkeltblomstrende kurve pr. stængel à 4,5 cm, deraf de 2 cm skive, der er gulgrøn og flad. Farven RHS 78 C, lys purpur. Syg fra begyndelsen, men trods visnesyge stængler og blade overlevet til 1970, så bedømmelse kunne finde sted. 4 meget visnesyge planter tilbage i *Virum* 1971, mens alle planter døde vinteren 1970-71 i Spangsbjerg. *Virum*: 4,1. *Spangsbjerg*: 5,4 point.

Summary

Trials with varieties of Erigeron 1969-71.

Variety trials with *Erigeron* were carried out by The Joint Committée for Trials and Valuation of Ornamentals (FBP) in 1944-46 and again in 1956-57. The results were published in Aarbog for Gartneri 1947 and 1957.

These trials were followed by a variety trial at the state experiment stations at Virum and Spangsbjerg in 1969-71 with 20 varieties.

Descriptions, measurements and valuations of winter hardiness and healthiness were made by the staff at the experiment stations, while growth, flowering, flowers, stems, leaves and healthiness summarised as average points for general impression were assessed by a panel of experts. A scale from 0-10 was used, 10 always being best.

The following 5 varieties were approved (S 71) corresponding with $\times \times \times$ which is the highest award in other countries:

'Adria' S 71. Breeder: Götz in 1960. Awarded with $\times \times$ in West Germany 1959. 'Adria' is the earliest of the varieties with flowering 20/6-1/8 and remontant in August.

65-80 cm high, 55 cm wide with all stems at the same level and a great simultaneousness in the very rich flowering. 4-5 heads per stalk, 5 cm in diameter, and a yellow disk of 1-2 cm. Colour: RHS 86 C, bright violet.

The radiated corollas are situated in several circles and slightly reflexed. Glossy, dark leaves 8 cm long, 2,5 cm wide, healthy right to the ground. The most showy among the semidouble varieties.

Virum: 8,8 points. *Spangsbjerg*: 9,0 points.

'Foersters Liebling' S 71. Breeder: Walther/Benary in 1951. $\times \times$ in W. Germany 1959 and in Holland 1965. Was only planted in Virum. Rather thin plants, 35-40 cm high, healthy and fully winterhardy with small dark leaves 4 cm long and 1,5 cm wide. The stems have as an average 4-7 heads, 3,5 cm wide, semidouble, daisylike and very pretty. The diameter of the disk is 1 cm. Colour: RHS 72 B, dark red purple. In spite of its thin growth, the variety cannot be ignored due to the bright colour. 7,5 points in *Virum*.

'Rosa Triumph' S 71. Breeder: Walther/Benary in 1953. $\times \times$ in W. Germany 1959 and in Holland 1965. 70 cm high, 45 cm wide with 4-9 flowers per stem, 5-6 of which are developing simultaneously. This is

beneficial for the abundance of heads as well as for the value as cut flower. The flowers are 4 cm wide. RHS 78 B red-violet, more red than violet, and a colour which can be noticed far away. The disks are 1,5 cm of a warm yellow colour. Nice light green foliage which however is not 100% healthy as wilt disease occurs on the stems and lower leaves. The stems are not self-supporting when the flowering is rich or the weather is too rainy. 7,4 points in both *Virum* and *Spangsbjerg*.

'Strahlenmeer' S 71. Breeder: Götz in 1949 or 1950. $\times \times \times$ at FBP trials in Denmark 1957 and $\times \times$ in W. Germany 1959 and in Holland 1965. 80-100 cm high, 70 cm wide. The outer stems are not self-supporting after rain, but the middle of the plant usually is. Very rich flowering with 4-9 heads per stem, 4-5 cm in diameter and a yellow disk of 1 cm. 2 rows of corollas. RHS 88 B, lively violet. The leaves are light green, 7-8 cm long and 2-3,3 cm wide.

This is probably the best *Erigeron* variety of this type - beautiful and of good keeping quality as cut flower. Flowering from 20/6-28/7 and remontant in the middle of August. *Virum*: 9,1 points. *Spangsbjerg*: 7,3 points.

'Wuppertal' S 71. Breeder: Arends 1932. $\times \times \times$ at FBP trials in Denmark 1947 and $\times \times$ in Holland 1965. 80-85 cm high, 80 cm wide with sturdy, stiff stems. 4-9 heads per stem, 6 cm in diameter. RHS 87 C, light violet, the diameter of the disks are 1,5 cm, the colour yellow with some yellow-green near the center. The shape of the flower is uniform and there are 2-3 radiated corollas a little wider than those of 'Dunkleste Aller' and 'Strahlenmeer'. Is an old but still valuable variety for the garden as well as for cut flower. Flowers from 28/6-30/7 and remontant in August-September. *Virum*: 8,4 points. *Spangsbjerg*: 9,0 points.

Litteratur

Bailey, L. H. (1968): Manual of Cultivated Plants (Tenth Printing). The Macmillan Comp., New York. 1116 s.

Clausen, G. (1958): 18. Beretning fra Fællesudvalget for Bedømmelse og Prøvedyrkning af Prydplanter. Årbog for Gartneri 1957. Alm. dansk Gartnerforening, København 1958. 154-155.

Clausen, G. (1972): Sortsforsøg med *Aster amellus* L., *Aster dumosus* L., *Aster ericoides* L., *Aster*

- vimineus* Lam., *Aster novae-angliae* L. *Aster novibelgii* L. Beretning fra Statens Forsøgsvirksomhed i Plantekultur. København 1972.
- Cronquist, A.* (1947): Revision of The North American species of *Erigeron*. North Mexico in *Brittonia*. 6:121-300.
- Hensen, K. J. W.* (1966): Het in Nederland ge kweekte *Erigeronsortiment*. Gewijzigde Herdruk van een artikel in *Bepplantingen en Bookwekerij*. 22:131-34.
- Hylander, Nils* (1960): Våra prydnadsväxters namn på svenska och latin. L.T.s Förlag 1960. 146 s.
- Index Kewensis*
- I.S.U.-Register* (1971). Privattryk.
- Jelitto|Schacht* (1963): Die Freiland-Schmuckstauden. Verlag Ulmer, Stuttgart. 1:544.
- Klougart, A.* (1948): 8. Beretning fra Fællesudvalget for Bedømmelse og Prøvedyrkning af Prydplanter. Årbog for Gartneri 1947. Alm. dansk Gartnerforening, København 1948. s. 164-175 og 181.
- Krüssmann, G., W. Siebler, W. Tangermann* (1970): Winterharte Gartenstauden. Verlag Paul Parey, Berlin und Hamburg. 485 s.
- Lange, Johan* (1959): Ordbog over Danmarks Plante-navne II. Munksgaards Forlag, København.
- Lundstad, Arne* (1969): Fargenavn til RHS Colour Chart. (Annen utvidede og omarbeidede utgave) Norges landbrukshøgskole, Vollebakk. Stenciltryk, 28 s.
- Parey's Blumengärtnerei* (1959-60) Verlag Paul Parey in Berlin und Hamburg. 2:840.
- RHS Colour Chart* (1966): The Royal Horticultural Society, London.

Manuskript modtaget den 14. marts 1972.